

til 2 925 Mill. Kr., udgjorde Skatten saaledes 21 pCt. af den skattepligtige Indtægt. I 1933—34 var derimod den samlede Skat til Staten steget til 465,5 Mill. Kr. og Kommuneskatten til 285 Mill. Kr., saa at den samlede Skat udgjorde 28,8 pCt. af en skattepligtig Indkomst paa 2 611 Mill. Kr. Taleren kunde heller ikke tiltræde Finansministerens Opgørelse af *Driftsresultatet* i Femaaret 1929—34; der burde bl. a. tages Hensyn til, at man havde aflastet Rentekontoen ved at overføre 12 Mill. Kr. til § 26, og til, at en Kassebeholdning paa 33 Mill. Kr. var forsvundet. Endelig mente Taleren, at Stigningen i *Statsgælden* under det nuværende Ministerium rettelig burde opgøres til henved 70 Mill. Kr.

Ordføreren for Det konservative Folkeparti, *Christmas Møller*, vendte sig først imod Hans Niensens Bemærkning om, at der skulde være Splid mellem Partiet og dets *Ungdomsbevægelse*. Paastanden herom betegnede Taleren som fuldkommen urigtig, og han føjede til, at Socialdemokratiet ikke maatte glemme, at Baggrunden for de sidste Aars Begivenheder inden for det politiske Oplysningsarbejde i de større Byer var den Møde-Terror, som Socialdemokratiet var begyndt paa. Det konservative Folkeparti vilde støtte ethvert Skridt til Opretholdelse af Ro og Orden ogsaa ved politiske Møder; derimod viste den radikale og socialdemokratiske Presses Behandling af det saakaldte Langelandspladsmøde, at den ikke havde taget paa denne Sag med den Alvor, den fortjente. — Ligesom Brøsen glædede Taleren sig over *det nordiske Samarbejde*, og han ansaa det for formaalstjenligt, at man søgte at etablere saa snævert et økonomisk Samarbejde mellem de tre Lande som overhovedet muligt. Derimod kritiserede han Pressens Holdning over for Tyskland og krævede, at Regeringen her holdt sin Presse i Åve. Paa *Forsvarets Omraade* var den i 1932 tilvejebragte Ordning med Hensyn til Grænseværn, Kystforsvar og navnlig Luftforsvar utilfredsstillende, og Regeringen maatte være klar over, at her var en lang Række Forhold at ændre og meget at forbedre. — I *Forfatningsspørgsmaalet* havde Det konservative Folkepartis øverste Myndighed givet Udtryk for Ønsket om et effektivt Tokammersystem af den ene eller den anden Karakter. Naar Venstre vilde vende tilbage til Enmandskredssystemet, maatte det ikke overses, at dettes Indførelse vilde være den stærkeste Garanti for Socialdemokratiet. — Efter at have taget Afstand fra Hans Niensens Omtale af tidligere konservative Regeringers Finansstyre kom Taleren ind paa de økonomiske Virkninger af *Socialreformen*, som man nu ogsaa i de store jyske Bykommuner betragtede med Ængstelse, og som formentlig nødvendiggjorde en Revision af denne Lovgivning, og udviklede